HOJA VERANIEGA PARA LOS SEMINARISTAS DE BARCELONA

SUPLEMENTO DE "SEMINARIO" N.º 3. VERANO 1952

Al honor de los altares

¿Has leído el último número de "Ecclesia"? Con ocasión de la beatificación del celoso párroco de Viareggio, el Padre Santo habla de las excelencias del sacerdocio católico. Compendia las exhortaciones de la *Menti Nostrae;* comenta el Ritual de la Ordenación sacerdotal.

Tú, que tan ávido estás de la palabra del Papa, especialmente cuando trata temas sacerdotales, no te pierdas la lectura meditada de ese discurso.

Si el Señor llama a la santidad a todas las almas, ha de sentirse especialmente llamado y consagrado a ser de veras santo el joven que ha de recibir el sacerdocio. No una vulgaridad en el camino de la perfección. No un elemento pasivo o tan sólo de una remisa actividad sobrenatural. Estos jamás llenarán una vida sacerdotal. Ha llegado la hora de ser valientes, sinceros, héroes delante la realidad acuciante de nuestra verdadera santidad.

"Nada hay más grande en la tierra que un sacerdote santo — dice el Papa —. Y la gracia del sacerdocio está inundando de santos a todo el orbe; y el número de santos revestidos de carácter sacerdotal crece incesantemente para gloria de Dios, para consuelo de toda la humanidad".

¿Tu postura? Ya la ves. Joven enérgico para lo sobrenatural. Seminarista sediento hacia las aguas de la santidad sacerdotal. Célula henchida de vitalidad en el cuerpo grandioso de una legión de sacerdotes santos.

La práctica de las virtudes y consejos que guían al vértice de la perfección es algo que se ha de suponer en el sacerdote y... en el seminarista. Por esto hemos de sentir la necesidad de observar, como el Beato Antonio María Pucci, el párroco santo, un desprendimiento que revele el espíritu de pobreza; una modestia virginal que sea apología de la santidad en este ambiente paganizado; un espíritu de mortificación que nos ayude a doblegar la voluntad ante la obediencia.

"De este modo — prosigue el Papa — se hacía más apto para comprender la santidad del sacerdocio; se colocaba con el Salvador en estado de hostia para celebrar el sacrificio que renovaría sobre el altar".

¿Se necesita esfuerzo, actuación consciente?... ¿No es posible llegar a ello?

Quizás los espíritus endebles vean difícil o imposible realizar un programa que está trazado para las almas grandes. Es que sólo para éstas se ha concedido la gracia del sacerdocio.

Este debe ser tu horizonte. Y conforme este panorama vivir. Camino del altar; seguir la senda de los sacerdotes que han subido al honor de los altares. La misma senda.

"Estamos tan persuadido de que la Reina celestial es para los sacerdotes Madre, Custodio de su castidad, guía en las dificultades de la vida, fuente de las más abundantes gracias — como hemos expuesto, por ejemplo, en la exhortación MENTI NOSTRAE al clero del mundo católico — que constantemente les invitamos a imitar al Beato Antonio María Pucci, y a buscar junto a la Madre de Jesús, la fuerza para realizar el sublime ideal de santidad que el estado sacerdotal reclama." — PIO XII.

¿REUNIONES?

Es verdad. Ya lo sabemos. Nos conviene "hacer reuniones". Pero — y es lástima — hacemos pocas.

Algunos sí. Algunos de nosotros hacen reuniones y las hacen bien. Pero otros no. Otros no hacemos reuniones, y cuando hacemos alguna sale mal. Y, claro, si sale mal, nadie tiene ganas de hacer más. Y entonces se buscan excusas para no hacer. Que es una moda, o que se pierde el tiempo, o que fomentan el "grupismo".

Pero hemos de ser sinceros. Cuando las reuniones salen bien se continúan, y todo va bien y todos — o casi todos — están contentos. ¿Por qué salen bien? Es difícil decirlo. Pero me acuerdo de unas palabras de Jesucristo: "Donde estéis dos reunidos en mi nombre, allí estoy Yo en medio de vosotros". O sea que si nos reunimos en nombre de Cristo, la cosa saldrá bien, porque Cristo estará con nosotros.

Lo malo es que, a veces, quizás nos reunamos en nombre nuestro, o del curso, o de pasarlo bien, o de cualquier cosa. Pero lo necesario es reunirse en nombre de Cristo. Y si nos reunimos en nombre de Jesucristo sabremos despojarnos de todo pequeño egoísmo y nos daremos cuenta de que "no hemos venido a ser servidos sino a servir". Porque "espíritu de reunión" es eso: humildad para ponerse uno en segundo término y caridad para servir a los demás, ¿no os parece?

G.

De primer a segon, passant pels peus de la Moreneta

Fa uns quants dies un grup de primer de Filosofia va pujar a besar els peus de la Moreneta.

La sortida fou a les sis; sortosament no hi mancà ningú. Pel viatge alguns encara dormen; altres només tenen un ull obert... A Martorell s'hi ajunten dos pelegrins de Gelida; encara treuen dos pams de llengua... pobres!, havien fet una cursa "a tota vela" des de Gelida fins a Martorell; per miracle hi arriven a temps.

Per fi albirem Montserrat des de l'estació de l'aeri.

Tres — en Basó, en Cañete i en Brustenga — sol·liciten pujar la muntanya a peu; ho fan. Els demés emprenem l'ascensió pujant dins de la "cistelleta", i amb tradicional romiatge des de l'estació fins dalt.

La primera visita és per nostra Mare bruna. Quin goig trobar-se de nou als peus de la Moreneta.

El primer dia, a dinar a Sant Benet. Allà no hi mancava res; millor dit, hi va sobrar la pluja...

L'endemà ens disposem a rebre un sacerdot francès que vé acompanyat dels pares d'en Brustenga. Hi ha molta feina per entendre'ns; però, vaja... amb una barreja de francès i de llatí sortim del pas. Avui Santa Cecília és visita obligada.

Perquè la gana apressa tothom espera l'arroç. Però valga'm Déu, quin arroç! Envejavem el dinar del Seminari de Barcelona.

Des de les altures de Sant Jeroni, el món als nostres peus!, com s'enardeix l'apòstol. Mentre davallem, algú suggerí practicar el Via Crucis. Consentiment unànim... i amb tota pietat!

Al vespre una "incursió" a la cuina, on la senyora Roura està fent "bunyols". Al sacerdot francès se li acud apagar la llum, i en Solé amb tota llestesa... zas!; de seguida es torna a encendre, i encara l'atrapem llepant-se els dits.

La tercera jornada l'encapçala la santa Missa dialogada, que celebrava el sacerdot francès. A la Conventual hi assistírem amb més interès, car finia amb ella l'Octava del Corpus amb processó.

En el dinar de comiat hi hagué de tot: cants, parlaments, aplaudiments, cafè i... la la tònica de germanor seminarística culminà amb una fervent acció de gràcies.

A la tarda, després de visitar la Cova resant el sant Rosari, una darrera visita a la Moreneta. Darreres promeses, fervents propòsits, anhels sacerdotals... i cap a Barcelona, a realitzar-ho tot.

V.

DES DE TERRASSA

Fulls de calendari: Juny

Els seminaristes de Terrassa, sentint la necessitat d'agermanar-se més, hem reorganitzat aquelles reunions en altre temps tant profitoses i fecundes.

Els paranys del bosquet de la parròquia de Sant Pere ens acullen tots els dissabtes a la tarda:

Dia 14: El grupet està ben optimista. Com és natural en aquesta reunió — antecedent a les que pensem fer — es va subratllar la necessitat de trovar-nos forçes vegades durant l'estiu; quedaren planejades les futures reunions i la manera de realitzar-les. Totes les reunions tindran per objecte proposar i estudiar un tema, i després vindrà el canvi d'impressions.

"Ja és suficient el fet de reunir-se per veure'ns i i canviar impresions; són ben emprats tots els sacrificis necessaris per a realitzar-ho; seran però més profitosos si amemés ens proposem estudiar algun tema concret", digué el ponent.

Es determiná, amemés, fer algunes excursions.

Abans d'acomiadar-nos anàrem a fer una visita a l'església de Santa Maria, on cantàrem la Salve.

Dia 21: El mateix grupet, i amemés un futur seminarista. Després de cantar les Vespres de la Mare de Déu en l'església de Santa Maria, en Parellada, ben oportunament, ja que estavem en la capvuitada del Sagrat Cor, va exposar el tema "la devoció al Sagrat Cor de Jesús ha de consistir en la consagració, reparació i apostolat". Les bones disposicions de tots i l'entusiasme propi d'un seminarista tingueren un camp propici en els comentaris que es féren seguidament.

Dia 28: Els mateixos de la setmana anterior. Abans de començar, férem junts la Visita al Santíssim i saludàrem a la Mare de Déu cantant la Salve. Després, de què haviem de parlar sino de l'anada a Montserrat. El tema fou "Ascetisme en les nostres vacances"; la devoció a la Verge de Montserrat, a nostra Mare del Cel és mitjà, camí i seguretat per aconseguir nostra superació espiritual. Llavors en Matarín, entusiasmat per l'èxit d'aquells dies, contà les impressions viscudes per tots i per ell. També es parlà d'altres temes ben interessants, tant, que la reunió durà més de dues hores.

A més d'aquestes reunions, el dia 30 ens reunírem per a visitar el museu de fòssils de l'il·lustre terrassenc senyor Pere Vidal que, segons tinc entès, és el millor geòleg de la localitat. Els fòssils que contemplàrem eren des de l'era secundària fins els nostres dies — exclusiu! —. Ens admirà l'esforç i constància d'aquest senyor, que dedica tot el temps lliure — el que li resta després de portar la direcció de la seva fàbrica —, per a col·leccionar "rocs", i anar-los a cercar.

Amb aquesta compenetració i convivència seminarístiques hem conmençat; volem continuar i acabar, ajudant Déu, amb força fruit aquestes vacances.

CRONISTA

Hablemos... del tiempo

Así suelen empezar muchas conversaciones y así suelen frecuentemente también terminar. ¡Pobre tiempo! Con todo lo que vale ha venido a ser el tópico de los aburridos y la manera fina de entablar diálogo con aquella persona que no nos da la suficiente confianza para expetarle lo que quisiéramos decirle sin preámbulos. Y si es verdad que nuestro caso no se parece a ninguno de los mencionados habremos de hablar del tiempo aunque no sea más que para romper con ese convencionalismo. Pero la realidad es que lo del calor no es puro convencionalismo. Aquí en Barcelona hace un calor de miedo. Baste considerar que quien escribe estas líneas, a la sombra, por supuesto, está gozando del agradable refrigerio de los 32 grados. Yo no sé si los felices moradores de Gelida o Sant Llorenç podrán decir otro tanto. Dichosos los habitantes de la Antártida, que nunca tienen verano, y pobres los que se "aplatanan" bajo la continua de 30 a 35 grados.

Naturalmente que el primer efecto de esta temperatura es el de una "mandra" en grado "archi", el cual lleva de la mano a aplicaciones muy prácticas. Porque resulta que después de un día tan caluroso sienta muy bien trasnochar hallá hasta el filo de la una, gozando del fresco relente de la noche. Pero como que al cuerpo hay que darle lo suyo, y el señor Rector tiene la infeliz ocurrencia de decir la Misa a la siete... En fin, que es la pobre meditación... ¡Pobre meditación! Claro que somos perseverantes...

Pero hete aquí que además de este deber cotidiano, ineludible e inaplazable, andan rondando otros un tanto impertinentes. Se me ha dicho que debo estudiar y, concretamente, que he de hacer un trabajo de verano cuya utilidad práctica veo de muy buena gana, pero tropiezo con la misma dificultad. Este calor no deja vivir. Solución: esperemos que venga septiembre, y entonces ya sí que será otra cosa. Y por fin llega septiembre. Pero de él hay que descontar muchas fiestas de que está salpicado, bastantes de las cuales me imponen un deber de asistir bajo pena de leso compañerismo, cortesía y, a veces, caridad. Hay que descontar también la segunda quincena porque entre preparar las cosas para la entrada y otras atenciones, se me echa encima el día 25. Total, que puedo contar con una semana libre en la que me daré con todo empeño "a cumplir" con lo mandado. Y así, busca que te busca, voy dando con filones muy aprovechables aquí y allá, cuyo conjunto será el mosaico de mi trabajo en el que tan a maravilla se verá retratada mi improvisación, mi nerviosismo... mi falta de previsión. Exactamente todo lo contrario de una obra estudiada, ordenada, madura. ¡Pobre trabajo de verano! Y lo peor es que la culpa no ha sido toda del tiempo...

S.

CURSILLO VERANIEGO

HORARIO:

7.— Levantarse.
7.30 Meditación.
8.30 Santa Misa.
9.15 Gimnasia.
9.45 Desayuno.
10.30 Retiro en el salón de estudio.
11.— Clase (idiomas).
12.— Descanso.
12.30 Clase (Literatura u Oratoria).
1.30 Descanso.
2.— Comida, Examen, Estación al Santísimo, descanso.
4.— Preparación.
4.10 Lectura, Visita al Santísimo, Rosario, etc., en silencio y en particular.
5.10 Retiro en el salón de estudio.
5,45 Conferencia.
6.30 Merienda, paseo (juegos en el patio).
9.— Cena, recreo (o sesiones recreativas).
11.— Ultimas oraciones, función eucarística, descanso.

PLAN DE TRABAJO:

Primera clase de la mañana: IDIOMAS.
Cada alumno podrá elegir el idioma que más le interese. No será obstáculo la distinción de secciones. Solamente podrán no asistir a estas clases los ordenados "in sacris".
Segunda clase: LITERATURA u ORATORIA.
Los señores filósofos asistirán a clases de literatura, los Rdos. Teólogos, a los ejercicios prácticos de Oratoria.
Conferencia de la tarde.
Según el plan anunciado de conferencias se hablará cada tarde a todos los teólogos y filósofos reunidos en el salón de estudio.

PLAN RECREATIVO:

En días alternos se tendrá una sesión nocturna de cine. Las películas están seleccionadas según este criterio: científico-culturales, dramáticas, cómicas.
Cada Sección preparará "su" sesión recreativa a celebrar en la ocasión oportuna.
Se organizarán los juegos y las olimpiadas, prescindiendo de la competición por secciones.

PUNTS SUSPENSIUS...

Els seminaristes d'un poble on no és possible dormir durant l'estiu per la molèstia de la calor i del mosquits, han presentat una "instància" demanant un lloc a propòsit per a descansar bé, en la Conreria. És a dir que ni mosquits, ni calor, ni sorolls, ni comentaris...

No hi ha dubte que durant els dies del "curset" es podrà assistir a una sessió de cinema que sigui reportatge del Congrés. Aquesta sessió serà "garantida" per una censura eclesiàstica mirant a la formació dels seminaristes. Per lo tant, no sé per què algú no pot esperar el curset...

Els pins de La Conreria s'han proposat negar la seva acollidora ombra en determinades hores. Aquestes són les que els seminaristes acapararan l'ombra "al calor" de les classes, del dormitori...

A Roma fa uns dies que el termòmetre marcava els 42 graus a l'ombra. I la gent anava al seu treball. A quants pujarà el termòmetre de La Conreria? I, quina actuació serà la dels "cursillistes"?

Es diu que hi haurà, durant els dies "laborables" del curset, força abundància de llengües... Res de penúria de silenci. Es tracta d'"idiomes", i tot serà per a poder-nos entendre millor...

De bat a bat

● **"Eixos turons..."** Què ho fa que ens atreguin tant? Altra vegada nostre monestir està poblat de seminaristes. I no és pas per vocació monacal. Allà en "devot romiatge" hi han pujat uns mossens sotsdiaques. Uns pocs amb la comoditat d'un vehicle; uns més gravant la petja penitent en les pedres que han oït centes avemaries dels romeus.

I com els sotsdiaques, pietosos i orants, un grup de novells acòlits ha volgut fer ofrena del seu ciri — el simbolisme del ciri de l'Ordenació — a la Mare.

● **A l'entorn de la Verge de Montserrat.** En el Seminari estan fent Exercicis Espirituals una vintena de sacerdots de la nostra diòcesi. Alguns professors i arxipreste venerables, i els altres sacerdots passen el seu temps lliure a l'entorn de la notra Madona de Montserrat. Fins i tot han fet estada en les cel·les de Montserrat.

Que nostra Mare beneeixi i santifiqui els seus fills seminaristes que a Ella s'acullen, i els sacerdots que, prop d'Ella, forgen la seva perfecció sacerdotal.

● **Camí de Burgos.** No s'han pas esfumat les impressions d'aquell comiat a l'estació del Nord. Des d'una finestreta Mn. Felip Planas, emocionat i emocionant-nos, ens diu que ell, des de Burgos ara, i després des de les Missions, es recordarà del seu Seminari de Barcelona; i ens demana que no l'oblidem en nostres pregàries. De veritat, recordarem nostra paraula. Quan el dimarts resem "ut omnes errantes" s'encendran més nostres sentiments missionals.

Es diu que n'hi ha que el volen imitar aquest mateix estiu... No sé.

● **Fent els tres mesos.** Les neus del Pireneu, i les pinedes de la Vall d'Aran, i les "auras marítimas" de les Balears, i... fins l'ambient turístic del "Monasterio de Piedra" ens està robant seminaristes de casa. Que diguin que també allà es pot fer ofrena de la calor! Bon estiu als qui us heu allunyat de nosaltres per enfortir vostra salut.

● Han començat els Sants Exercicis a Valladolid, el Pare Espiritual, el senyor Majordom i uns Superiors de La Conreria. Recordem-nos d'ells en nostres oracions.

Residència dels nostres novells Sacerdots

Per si voleu escriure i felicitar als germans nostres que acaben de sortir de la Casa i treballen ja en les parròquies, anotem-los:

Alemany, Martorell; **Armengol,** Nostra Senyora de Gràcia (Sabadell); **Augé,** Sant Pere (Terrassa); **Boltà,** Mollet; **Bosch Batllori,** Cabrils; **Bosch Casas,** Sant Adrià del Besòs; **Canalías,** Masnou; **Cano,** Viladecans; **Cols,** Vendrell; **Coll,** Rubí; **Diví,** Parets; **Fàbregas,** Sant Salvador (Sabadell); **Ferrer,** Vilassar de Mar; **García-Die,** Esplugues de Llobregat; **Masó,** Sant Josep (Mataró); **Massachs,** Sant Joan Baptista Vianney; **Mestre,** Argentona; **Muñoz,** Sant Fèlix Africà; **Pou,** Sardanyola; **Puig,** Piera; **Ribas,** Sant Celoni; **Roigé,** Cardedeu; **Sunyer,** Moguda; **Vallicrosa,** Sant Vicenç (Junquera-Sabadell); **Vicén,** Llavaneres.

FITXER PARROQUIAL

Seria interessant seleccionar un bon nombre de fitxes parroquials per a utilitat nostra.

No us sembla que, parlant amb el senyor Rector o amb qui sigui, podríeu omplir fitxes d'aquest tipus?

PARRÒQUIA:
HABITANTS:
PRECEPTE DOMINICAL: (Tant per cent d'homes i de dones.)
ÚLTIMS SAGRAMENTS:
CARACTERÍSTIQUES DEL POBLE: (Situació, comunicacions, mitjans de vida, cafès, cinemes i balls, temperament, grau de cultura...)
VIDA CRISTIANA: (Freqüència de Sagraments, sant Rosari i vida de família, renecs, la joventut, el setè (si son estraperlistes o mals pagadors), formació religiosa...)
ALTRES VISIONS: (Algun costum o altre monument, ermita, etc., que pugui interessar; coses que han contribuït a enfonsar o aixecar el poble: un senyor Rector, la Mare de Déu de Fàtima...)

No de tot arreu podrem aconseguir tantes coses, però ho hem d'aspirar. Quan anem a un poble n'hauriem de sortir disposats a complir una fitxa d'aquestes.

També es demanen fotografies.

Compreneu com això serveix per a fer-nos tocar de peus en terra i per a fer-nos vibrar a tots?

(Con licencia eclesiástica) 39551 ALTÉS, S. L.